

ZWIĄZEK MOSTOWCÓW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POLISH BRIDGE SOCIETY OF BRIDGE ENGINEERS

Collective Member of
International Association for Bridge and Structural Engineering

BULETYN INFORMACYJNY

lipiec - wrzesień 1998

Medale ZMRP „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie”

Kapituła Medalu Związku Mostów Rzeczypospolitej Polskiej, na posiedzeniu 24 lutego br. przyznała medale „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie” na rok 1998.

Laureatami Medalu w tej edycji zostali:

- dr inż. Stefan Jendrzejek – za wybitne osiągnięcia w zakresie betonowych mostów sprężonych, w szczególności za projekt mostu autostradowego 'TAPP' przez Wisłę koło Torunia,
- mgr inż. Andrzej Jaworski – za wybitne osiągnięcia w zakresie realizacji dużych mostów kolejowych i drogowych w Polsce, w szczególności za realizację mostu autostradowego 'TAPP' przez Wisłę koło Torunia.

Laureatom składamy serdeczne gratulacje, a ich sylwetki przedstawiamy niżej.

DR INŻ. STEFAN JENDRZEJEK urodził się 3 sierpnia 1938 r. w Rybniku. Ukończył Liceum Ogólnokształcące w Rybniku w 1956 roku, a Wydział Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach w 1961 roku. Od ukończenia studiów do 1989 r. był pracownikiem naukowym Katedry Budowy Mostów na Wydziale Budownictwa, gdzie w roku 1972 obronił rozprawę doktorską. W latach 1977–1987 był kierownikiem Zakładu Mostów Betonowych. Prowadził jako promotor 28 prac magisterskich.

Dochodząc do 60 lat opublikował 60 prac, w tym jedną monografię oraz pięć publikacji w czasopismach PAN.

Jest projektantem wdrożenia w polskim mostownictwie czterech współczesnych metod budowy mostów betonowych:

- systemu inwentaryzowanego układów rusztowaniowych – zastosowanego przy budowie sześciu dużych wiaduktów,
- metody nasuwania podłużnego ciągłych mostów sprężonych wykonywanych:
 - segmentami długimi ze sprężeniem wewnętrznym,
 - segmentami krótkimi ze sprężeniem zewnętrzno-wewnętrznym,
- nowej generacji ciągłych mostów zespołowych z zastosowaniem sprężonych, prefabrykowanych belek korytkowych,
- metody betonowania nawisowego przęsłów dużych rozpiętości.

Ponadto, jako pierwszy w Polsce, zastosował kabla zewnętrzne do wzmacniania konstrukcji betonowych.

Jest projektantem wielu ciągłych, sprężonych mostów drogowych o znacznej długości, między innymi:

- estakady w centrum Chorzowa – 2 × 420 m,
- mostu nad Sołą w Oświęcimiu – 214 m,
- wiaduktu w ciągu autostrady A-4 w Dziećkowicach – 2 × 100 m,
- estakady nad torami PKP w Jeleniej Górze – 2 × 325 m,
- mostu autostradowego w ciągu A-1 przez Wisłę koło Torunia – 1000 m,
- mostu przez Dunajec koło Nowego Targu – 120 m.

Jest autorem kilkunastu patentów i wzorów użytkowych wdrożonych przy budowie dużych obiektów.

Uzyskał szereg nagród, odznaczeń i wyróżnień, m. in. Złoty Krzyż Zasługi.

Obecnie prowadzi Zakład Nowych Technologii i Wdrożeń INMOST-PROJEKT w Gliwicach. Od roku 1996 pracuje również w Katedrze Budowy Mostów i Tuneli Politechniki Krakowskiej.

MGR INŻ. ANDRZEJ JAWORSKI urodził się 23 czerwca 1941 r. w Warszawie. W 1964 r. ukończył studia w sekcji „mosty i budowle podziemne” Wydziału Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej uzyskując tytuł magistra inżyniera budownictwa lądowego.

Po ukończeniu studiów związał swoje życie zawodowe z Przedsiębiorstwem Robót Kolejowych nr 15 w Warszawie (obecnie, od 1973 r., Zakłady Budownictwa Mostowego), gdzie pracuje do dziś.

Legitujuje się 15-letnią praktyką w kierowaniu pracami mostowymi na stanowisku kierownika obiektu i kierownika budowy, m.in. na obiektach: północnej obwodnicy kolejowej Poznania, Trasy Łazienkowskiej, Dworca Centralnego w Warszawie. W latach 1975-1978 pracował jako projektant, będąc kierownikiem zespołu w Pracowni Projektowej PRK-15. Ma również 15-letnią praktykę w zarządzaniu i nadzorze robót mostowych na stanowisku naczelnego inżyniera PRK-15, a później ZBM.

W roku 1990 ukończył kurs „Wprowadzenie do biznesu” w Institut Français de Gestion.

Od roku 1996 do chwili obecnej jest dyrektorem technicznym Zakładów Budownictwa Mostowego PP w Warszawie.

Ma uprawnienia do pełnienia samodzielnich funkcji technicznych w budownictwie w zakresie:

- projektowania mostów, wiaduktów, tuneli, itp.

- kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i rohót oraz oceniania stanu technicznego mostów, wiaduktów, tuneli, itp.

Bogate doświadczenie zawodowe przekazywał słuchaczom studiów podyplomowych Politechniki Warszawskiej w latach 1985, 1986 i 1987, prowadząc wykłady z wykonawstwa mostów.

Jest laureatem nagrody państwej II stopnia w roku 1971 za realizację Trasy Łazienkowskiej. Posiada odznaczenia państwowe: Krzyż Kawalerski OOR, Złoty Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi.

Mgr inż. Andrzej Jaworski jest członkiem Zarządu Związku Mostów Rzeczypospolitej Polskiej; w poprzednich kadencjach był jego wiceprzewodniczącym.

Konkurs „Dzieło mostowe roku”

Dyskutowany na ostatnim posiedzeniu Zarządu projekt regulaminu Konkursu na „Dzieło Mostowe Roku” przybrał swój ostateczny kształt. Treść regulaminu prezentujemy niżej. W związku z tym zwracamy się do wszystkich uprawnionych podmiotów (por. §3 regulaminu) o zgłoszenie do sekretariatu Zarządu ZMRP kandydatów do tegorocznej edycji Konkursu.

REGULAMIN KONKURSU ZMRP „Dzieło Mostowe Roku”

§ 1

1. Celem Konkursu jest promowanie nowoczesnych rozwiązań w zakresie techniki mostowej, a w efekcie systematyczne podnoszenie poziomu polskiego mostownictwa.

2. Do Konkursu można zgłaszać wybitne dzieła mostowe wykonane w ciągu ostatnich 2 lat.

3. Najlepszym dziełom są przyznawane nagrody w formie:

- a) dyplomu honorowego,
- b) statuetki z brązu.

4. Organizacją Konkursu i przyznawaniem nagród zajmuje się Kapituła Konkursu powołana przez Zarząd Związku na każdą kolejną kadencję władz Związku.

5. Kapituła liczy 7 osób reprezentujących podstawowe kierunki działalności Związku (nauka, projektowanie, wykonawstwo, służby inwestorskie).

Kapituła wybiera ze swojego grona przewodniczącego.

§ 2

1. Nagrody ZMRP są przyznawane za następujące dzieła:

- a) „za konstrukcję mostową roku” – obiekt o nowatorskich rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych, dobrze wpisujący się w otoczenie,
- b) „za rehabilitację konstrukcji mostowej” – obiekt na którym wdrożono nowe technologie i innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne oraz organizacyjne,
- c) „za wdrożenie nowych technologii realizacji, nowych rozwiązań konstrukcyjnych oraz nowych rozwiązań w zakresie elementów wyposażenia mostów” – mających istotny wpływ na postęp w polskim mostownictwie.

2. Corocznie Kapituła może przyznać łącznie do 3. nagród za wyżej wymienione dzieła.

§ 3

1. Wnioski do przewodniczącego Kapituły Konkursu o wyróżnienie nagroda, za prace wykonane nie później niż do 31 grudnia poprzedniego roku, mogą składać najpóźniej do końca I. kwartału roku bieżącego:

- a) jednostki zajmujące się zarządzaniem obiektami mostowymi,
- b) przedsiębiorstwa wykonawcze,
- c) biura projektów,
- d) placówki naukowo-badawcze,
- e) Prezydium Zarządu i prezydia oddziałów regionalnych Związku,
- f) grupa 10. członków Związku.

2. Wniosk o nagrodę powinien zawierać:

a) umotywowanie wniosku (1-2 strony maszynopisu),

b) opis dzieła mostowego z dokumentacją rysunkową i fotograficzną.

3. W przypadkach spornych, gdy dzieło mostowe roku jest zrealizowane przez więcej niż jednego wykonawcę, Kapitula Konkursu rozstrzyga o sposobie realizacji nagrody.

§ 4

1. Kapitula ogłasza wyniki Konkursu w pierwszym półroczu danego roku za prace zrealizowane w ciągu ostatnich dwóch lat.

2. Ogłoszenie wyników Konkursu i wręczenie nagród odbywa się uroczyste podczas ważnych wydarzeń w życiu Związku (Krajowy Zjazd Delegatów, konferencje naukowo-techniczne, uroczyste zebrania Zarządu).

§ 5

Wyjątkowo w roku 1998 wnioski za dzieła mostowe zrealizowane w latach 1996 i 1997 należy składać do dnia 31. października br.

Kraków, 25 czerwca 1998

„Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty mostowe i ich usytuowanie” oraz opracowania uzupełniające

I. Wprowadzenie

W 1994 roku Biuro Projektowo-Badawcze Dróg i Mostów „Transprojekt-Warszawa” Sp. z o.o., na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych, rozpoczęło opracowanie „Wytycznych Projektowania Mostów Drogowych”. Uzasadnieniem podjęcia prac nad opracowaniem WPMID, podobnie jak opracowanych już WPD-1, 2 i 3, było:

– prawne ujednolicenie zasad projektowania drogowych obiektów inżynierskich dla wszystkich klas dróg od I do VII;

– wyposażenie centralnych, regionalnych i lokalnych ośrodków planowania, zarządzania i projektowania w materiały pomocnicze niezbędne w planowaniu i projektowaniu budowy lub modernizacji mostów;

– zapewnienie zgodności i spójności z obowiązującymi normami, normatywami oraz Wytycznymi Projektowania Dróg;

– wprowadzenie jednolitego nazewnictwa.

Rok 1994 okazał się jednak przełomowym w regulacjach prawnych dotyczących projektowania i inwestowania budowlanego. W połowie roku Sejm RP uchwalił trzy bardzo ważne z naszego punktu widzenia ustawy: „Prawo budowlane”, „O zagospodarowaniu przestrzennym” oraz „O zamówieniach publicznych”. Ustawy te obowiązują od 1 stycznia 1995 roku i miały istotny wpływ na rozpoczęte już opracowanie Wytycznych Projektowania Mostów Drogowych, albowiem powinny być one zgodne z aktami normatywnymi wyższego szczebla, jakimi są akty wykonawcze przygotowane przez odpowiednie resorty, wśród których najistotniejsze to:

– Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. RP Nr 10/95 poz. 46);

– Zarządzenie MGPiB z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego;

– Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty mostowe i ich usytuowanie.

Uwzględniając powyższe Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych podjęła następujące decyzje:

1) wstrzymać opracowanie „Wytycznych Projektowania Mostów Drogowych” do czasu opracowania „Warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty mostowe”;

2) opracować „Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty mostowe i ich usytuowanie”.

II. Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty mostowe

Na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych „Transprojekt-Warszawa” Sp. z o.o. opracował wymienione w tytule „Warunki techniczne”, które po uzyskaniu niezbędnych opinii i uzgodnień Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89 poz. 414), wyda jako ROZPORZĄDZENIE.

„Warunki techniczne”, o których mowa wyżej, są zależane przez Prawo Budowlane do przepisów techniczno-budowlanych, które obok obowiązujących Polskich Norm stanowią przepisy będące podstawą projektowania i budowy drogowych obiektów mostowych.

Opracowane na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych „Warunki techniczne ...” były poddane uzgodnieniom resortowym i obecnie wchodzą w ostatnią fazę uzgodnień międzyresortowych.

Zakres i tematyka „Warunków technicznych” są podane niżej.

Dział I	Przepisy ogólne
Dział II	Zabudowa i zagospodarowanie terenu
Rozdział 1	Usytuowanie obiektów
Rozdział 2	Dostosowanie obiektów do warunków terenowych
Rozdział 3	Dojścia i dojazdy
Rozdział 4	Odprowadzenie wód opadowych z obiektu
Rozdział 5	Zbiorniki na wody opadowe z obiektem
Rozdział 6	Ulepszanie połączenia obiektu mostowego z nasypem drogowym

Rozdział 7	Znaki i urządzenia bezpieczeństwa umieszczane przed i na drogowych obiektach mostowych	Rozdział 2	Ochrona wód powierzchniowych, głębiennych oraz gleb
Dział III	Obiekty mostowe	Rozdział 3	Ochrona czystości powietrza
Rozdział 1	Wymagania ogólne	Rozdział 4	Ochrona przed hałasem
Rozdział 2	Klasy obciążzeń	Dział XI	Przepisy przejściowe i końcowe
Rozdział 3	Ukształtowanie niwelety elementów drogi na obiekcie mostowym		
Rozdział 4	Połączenie obiektu mostowego z nasypem drogowym		
Rozdział 5	Schody i pochylnie		
Rozdział 6	Oświetlenie obiektów		
Rozdział 7	Pomieszczenia techniczne i gospodarcze		
Rozdział 8	Urządzenia umożliwiające dostęp do elementów obiektu		
Dział IV	Trwałość obiektów mostowych		
Rozdział 1	Wymagania ogólne		
Rozdział 2	Dostosowanie obiektów do warunków agresywności środowiska		
Rozdział 3	Sposoby zabezpieczenia trwałości		
Rozdział 4	Zabezpieczenia antykorozyjne		
Rozdział 5	Izolacje wodoszczelne pomostów		
Dział V	Wyposażenie obiektów mostowych		
Rozdział 1	Balustrady		
Rozdział 2	Bariery ochronne		
Rozdział 3	Jezdnia i krawężniki		
Rozdział 4	Urządzenia zabezpieczające przed potarzeniem prądem sieci trakcyjnych		
Rozdział 5	Ekrany przeciwhałasowe		
Rozdział 6	Osłony przeciwłśnieniowe		
Rozdział 7	Nawierzchnia		
Rozdział 8	Torowisko tramwajowe		
Rozdział 9	Kanalizacja deszczowa		
Rozdział 10	Wentylacja		
Rozdział 11	Instalacja elektryczna i telekomunikacja		
Rozdział 12	Zabezpieczenie przerw dylatacyjnych		
Rozdział 13	Łożyska		
Rozdział 14	Znaki pomiarowe		
Dział VI	Urządzenia obce na obiektach mostowych		
Rozdział 1	Wymagania ogólne		
Rozdział 2	Przewody gazowe		
Rozdział 3	Przewody kanalizacyjne		
Rozdział 4	Przewody wiodociągowe		
Rozdział 5	Przewody sieci cieplnej		
Rozdział 6	Kable elektroenergetyczne i telekomunikacyjne		
Dział VII	Bezpieczeństwo konstrukcji		
Dział VIII	Bezpieczeństwo pożarowe		
Rozdział 1	Obiekty trwałe		
Rozdział 2	Obiekty tymczasowe (wykonane w całości lub częściowo z materiałów palnych)		
Dział IX	Bezpieczeństwo użytkowania		
Dział X	Ochrona środowiska		
Rozdział 1	Wymagania ogólne		

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1 Klasy obciążenia drogowych obiektów mostowych

Załącznik nr 2 Obliczanie światel mostów i przepustów

III. Wzorcowe projekty architektoniczno-budowlane drogowych obiektów mostowych

1. Wstęp

Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r. określa zakres i treść projektu budowlanego, stanowiącego podstawę do uzyskania pozwolenia na budowę.

Minister Gospodarki Przestrużnej i Budownictwa określił zarządzeniem z 30 grudnia 1994 r. szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego, jakie wymagane są do uzyskania pozwolenia na budowę.

Zarządzenie Ministra, o którym mowa, nie ogranicza zakresu dokumentacji wykonywanej zarówno w stadium poprzedzającym opracowanie projektu budowlanego, jak również wykonywanej jako uzupełnienie projektu budowlanego (projekty branżowe) oraz dla potrzeb budowy.

Prawo budowlane zaleca, aby zakres i treść projektu budowlanego były dostosowane do specyfiki i charakteru obiektu.

Wykorzystano to zalecenie w opracowanym w „Transprojektie-Warszawa” na zlecenie GDDP albumie „Wzorcowe projekty architektoniczno-budowlane drogowych obiektów mostowych”, w którym oprócz wskazówek dotyczących opracowania PB podano cztery przykładowe projekty różnych obiektów.

2. Zakres projektu budowlanego

Projekt budowlany, stanowiący podstawę do uzyskania pozwolenia na budowę powinien zawierać:

a) projekt zagospodarowania terenu, sporządzony na aktualnej mapie,

b) projekt architektoniczno-budowlany określający funkcję, formę i konstrukcję obiektu mostowego oraz rozwiązania techniczne i materiałowe.

c) wyniki badań geologiczno-inżynierskich (geotechnicznych badań podłoża) wraz z opinią geodezyjną,

d) warunki przyłączenia obiektu do sieci zewnętrznych (kanalizacyjnej, energetycznej itp.) w zależności od potrzeb, wraz z uzgodnieniami odpowiednich jednostek organizacyjnych,

IV. Katalog Detali Mostowych

Katalog Detali Mostowych w wersji opracowanej w 1997 r. zawiera 110 kart różnych detali mostowych, takich jak: balustrady, bariery, krawężniki, chodniki, płyty przejściowe, urządzenia dylatacyjne, izolacje, elementy odwodnienia, osadzenie latarni, wlały i zejścia itp.

Zamieszczone rysunki detali mostowych spełniają wymagania ww. „Warunków technicznych”.

Każdy rysunek jest oznaczony symbolem i datą wprowadzenia do stosowania. W przypadku dezaktualizacji rysunek zostanie wycoszony z Katalogu, a w przypadku zmian zachowa symbol i otrzyma nową datę wprowadzenia.

Przewidywana jest aktualizacja detali mostowych w miarę wprowadzania nowych rozwiązań.

Mgr inż. Andrzej Rajkowski
„Transprojekt-Warszawa”

Sprawozdanie z konferencji „Mosty zespolone”

Konferencja odbyła się w Krakowie 7–9 maja 1998 r. Jej organizatorami byli: Katedra Budowy Mostów i Tuneli Wydziału Inżynierii Łądowej Politechniki Krakowskiej, Związek Mostowców RP – Oddział Małopolski oraz Zespół Problemów Mostowych Komisji Budownictwa Oddziału Krakowskiego PAN.

W czasie trwania konferencji uczestnica została działalność naukowa i zawodowa prof. dr hab. inż. Juliusza Koreleskiego – honorowego członka Związku Mostowców RP, z okazji Jubileuszu 90-lecia urodzin.

W skład Komitetu Naukowego Konferencji weszli: prof. dr hab. inż. Jan Biliuszczuk, prof. dr hab. inż. Henryk Czudek, prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga – przewodniczący, dr hab. inż. Kazimierz Turtak – sekretarz, prof. dr hab. inż. Józef Głomb, prof. mgr inż. Andrzej Jaromintak, prof. dr hab. inż. Jan Kmita, dr hab. inż. Zbigniew Mańko prot. PW, prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski, prof. dr hab. inż. Mieczysław Rybak, prof. dr hab. inż. Andrzej Ryzyński, dr hab. inż. Jerzy Węselski prof. PŚI, prof. dr hab. inż. Witold Wołowiński, prof. dr hab. inż. Kazimierz Wysiarczyk, dr hab. inż. Henryk Zobel prof. PW. Komitet Organizacyjny tworzyli: dr hab. inż. Kazimierz Turtak – przewodniczący, mgr inż. Bogusław Jarek, mgr inż. Piotr Kutyński, mgr inż. Kazimierz Piwowarczyk – sekretarz, inż. Tadeusz Rudka, mgr inż. Rajmund Ryś oraz prowadząca sekretariat, mgr inż. Teresa Porzycka.

W konferencji wzięło udział ponad 240 uczestników reprezentujących uczelnie wyższe, instytuty resortowe, biura projektów, przedsiębiorstwa wykonawcze oraz administrację drogową i kolejową. Obecni byli również przedstawiciele uczelni ze Słowacji i Ukrainy. Obrady Konferencji odbywały się w Hali Sportowo-Widowiskowej Politechniki Krakowskiej.

Konferencja rozpoczęła się uroczystą sesją poświęconą Jubileuszowi prof. dr hab. inż. Juliusza Koreleskiego (sytuetkę Jubilata przedstawiliśmy w poprzednim numerze Biuletynu Informacyjnego). W sesji tej uczestniczyli między innymi prof. dr hab. inż. Roman Ciecielski, członek Prezydium PAN, prof. dr hab. inż. Józef Głomb, przewodniczący KLiW PAN, a także przedstawiciel Wojewody Krakowskiego – mgr inż. arch. Wiesława Radomska-Mostek, dyrektor Wydziału Polityki Regionalnej i Przestrzennej oraz przedstawiciel Prezydenta Miasta Krakowa – mgr inż. Mieczysław Pieronek, sekretarz Gminy Kraków. Laudację wygłosił prof. dr hab. inż. Henryk Czudek z Politechniki Warszawskiej. Tę część konferencji uwieńczył występ chóru akademickiego PK.

Obrady konferencji odbywały się w 5 sesjach problemowych dotyczących:

- teorii konstrukcji zespolonych,
- projektowania i normalizacji,
- badań elementów i konstrukcji,
- budowy i modernizacji,
- zagadnień prawnych i ekonomicznych.

Materiały konferencyjne są zawarte w dwóch księgach – pierwszej obejmującej 41 referatów (napisanych przez 61 autorów i współautorów) nadestanych i zakwalifikowanych przez Komitet Naukowy oraz drugiej obejmującej 5 referatów generalnych. W czasie obrad poszczególne referaty były poddane ocenie referentów generalnych sesji problemowych a następnie poddane dyskusji ogólnej. Referaty generalne na kolejne sesje przygotowali: prof. dr hab. inż. Henryk Czudek, dr hab. inż. Henryk Zobel prof. PW, dr hab. inż. Zbigniew Mafiko prof. PW, prof. dr hab. inż. Jan Biliuszczuk, prof. dr hab. inż. Zbigniew Cywiński.

Przewodniczący Komitetu Naukowego, prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga zamkając obrady konferencji zaprosił wszystkich na następne spotkanie poświęcone tej tematyce, które odbędzie się w Krakowie za 3 lata.

Z okazji konferencji został wydany specjalny zeszyt „mostowy” „Inżynierii i Budownictwa” (nr 5/1998), wręczony wszystkim uczestnikom obrad.

Informacja o konferencjach

„Powódź '97” Konferencja Naukowo-Techniczna Koleje-Drogi-Mosty

Termin i miejsce: 21–23 października 1998. Wisła.

Organizatorzy: Śląska Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, Politechnika Śląska, przy współudziale Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej – Oddział Górnospiski oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji – Oddział Katowice.

Adres Komitetu Organizacyjnego:

Komitet Organizacyjny Konferencji Naukowo-Technicznej (Katedra Budowy Mostów), ul. Akademicka 5, 44-100 Gliwice, tel. (0-32) 37 14 19, 37 21 89, fax (0-32) 37 14 78, e-mail: wisla98@kbmost.polsl.gliwice.pl
internet: <http://www.kbmost.polsl.gliwice.pl>

Celem konferencji jest określenie konsekwencji powodzi oraz wymiana doświadczeń w usuwaniu jej skutków. Oprócz tego ma ona umożliwić wypracowanie wniosków natury technicznej, prawnej i organizacyjnej niezbędnej przy odbudowie docelowej infrastruktury, jak również budowie nowych obiektów.

Tematyka konferencji obejmuje: prognozowanie zjawisk powodziowych, środki przeciwdziałania skutkom powodzi, wpływ powodzi na nawierzchnię i obiekty infrastruktury kolejowej i drogowej, sposoby obliczania światła mostów i rozmycia dna, przykłady fundamentowania na terenach zagrożonych powodzią, konfrontację analiz teoretycznych z efektami rzeczywistymi skutków silnie nawodnionego lub w pełni zatopionego nasypu, sposoby ratowania obiektów budowlanych w czasie powodzi, prezentację niekonwencjonalnych katastrof i awarii oraz nietypowych sposobów wzmacniania obiektów budowlanych, odporność obiektów inżynierskich na działanie wielkiej wody.

Organizatorzy serdecznie zapraszają chętnych do wzięcia udziału.

III Krajowa Konferencja „Estetyka Mostów”

Termin i miejsce: 21-23 kwietnia 1999, ośrodek nad Zalewem Zegrzyńskim

Organizatorzy: Instytut Dróg i Mostów Politechniki Warszawskiej Związek Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej – Oddział Warszawski.

Adres Komitetu Organizacyjnego:

Politechnika Warszawska, Instytut Dróg i Mostów,
Al. Armii Ludowej 16, 00-637 Warszawa
tel.: (0-22) 825 35 72, fax: (0-22) 825 89 46
e-mail: wt@omk.il.pw.edu.pl lub rad@omk.il.pw.edu.pl

Tematyka konferencji, oprócz estetyki mostów, obejmuje również inne zagadnienia nietechniczne związane z mostownictwem.

Komunikaty o konferencji zostały rozesłane do wszystkich oddziałów terenowych ZMRP. Pomimo upływu terminów, zgłoszenia nadal są przyjmowane.

Konkurs ZMRP na projekt mostu przez Wisłę w Płocku

1. Informacje wstępne

Opracowanie regulaminu konkursu na projekt mostu jest zadaniem trudnym i wymagającym dużego doświadczenia. Regulamin konkursu na projekt mostu przez Wisłę w Płocku (autor kol. Jacek Skarżewski) został przygotowany zgodnie z Regulaminem konkursów mostowych Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszonym w Biuletynie Informacyjnym ZMRP nr 13.

Do poprawnego działania Sądu Konkursowego istotną sprawą jest sposób oceniania projektów. Konieczne zatem było m. in. stworzenie jednakowych, porównywalnych zasad punktowania, przyjętych przez wszystkich uczestników Sądu Konkursowego.

W celu ewentualnego wykorzystania w innych konkursach ZMRP doświadczeń uzyskanych podczas prac Sądu Konkursowego dotyczącego projektu mostu w Płocku, uznano za celowe przekazanie informacji o zastosowanym systemie punktowej oceny projektów. (Informacje te ze względu na swoją obszerność przekazane będą bezpośrednio do Zarządów Oddziałów Regionalnych ZMRP – przyp. redakcji).

Z licznych obserwacji i doświadczeń wynika, że projekt koncepcyjny mostu, już z samego założenia, nie jest przygotowany na tyle szczegółowo, aby jednoznacznie można było zakwalifikować go do postępowania realizacyjnego. Szczególnie trudne jest to w przypadku konkursów, w których bierze udział kilka lub kilkanaście zespołów projektowych. Dotyczy to mostów większych i dużych. Postawienie wymagań dotyczących większego uszczegółowienia projektów koncepcyjnych w konkursach otwartych staje się nicalne ze względu na duże koszty własne uczestników konkursu. W większości przypadków rezygnuje się więc z konkursów otwartych zapraszając do konkursu dwa lub trzy renomowane zespoły – odpowiednio wynagradzane. Sposób ten jest tylko pozornie lepszy, szybszy i tańszy. W sumie, wpływają-

ce projekty zazwyczaj też nie są na tyle dostatecznie szczegółowe, że wybór właściwego rozwiązania nadal pozostaje trudny. Iącą natomiast szansę zespoły młode, nie mające jeszcze ustabilizowanej pozycji. Stąd też w przypadku projektu na most przez Wisłę w Płocku zdecydowano się na przeprowadzenie konkursu dwuetapowego.

2. Pierwszy etap konkursu

Przedmiotem pierwszego etapu konkursu był projekt koncepcyjny mostu. Mogły do niego przystępować wszelkie zespoły mające do tego przygotowanie. Do etapu drugiego zaproszone zostały zespoły, które w pierwszym etapie konkursu wyróżnione zostały I, II lub III nagrodą. Przedmiotem drugiego etapu konkursu był projekt budowlany mostu, wykonany na bazie projektu nagrodzonego w etapie pierwszym. Zwycięski projekt etapu drugiego uzyskał akceptację Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych i został przekazany Inwestorowi (Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych w Warszawie) do dalszego postępowania.

Przedmiotem oceny projektu w etapie pierwszym były: konstrukcja ustroju nośnego – waga 3, konstrukcja podpór – waga 1, technologia budowy – waga 1, utrzymanie i ochrona środowiska – waga 1, koszt obiektu – waga 2.

W celu ujednolicenia kryteriów ocen, wszyscy sędziowie oceniali projekty stosując jednolitą punktację w przygotowanych tablicach. Każdy z sędziów, w odniesieniu do każdego z ocenianych projektów wypełniał taką tablicę.

Zestawienia wyników swojego punktowania każdy z sędziów dokonywał w oddzielnej tablicy.

Wyniki ocen podane przez wszystkich sędziów tabelarycznie zestawił sekretarz organizacyjny konkursu. Podczas pierwszego etapu konkursu wszystkie projekty były podwójnie szyfrowane – pierwszy raz przez autorów projektów, drugi raz przez sekretarza konkursu.

CZĘŚĆ II

Sędzia konkursowy:

Tabela 4
Ocena prac konkursowych

Lp. kry- terium	Element oceny	Waga w	Ocena projektu Nr		
			I płk. pkt. x w	II płk. pkt. x w	III płk. pkt. x w
1	konstrukcja mostu nośnego	3			
2	Technologia budowy	2			
3	Architektura i estetyka	1			
4	Utrzymanie i ochrona środowiska	1			
5	Koszt obiektu	2			
			X pkt.	Σ pkt.	Σ pkt.

Każde z wyciągniętych w powyższej tabeli kryteriów jest punktowane w skali: 1 do 10 pkt., w której poszczególne punkty odpowiadają następującej ocenie:

- 10 pkt. - bardzo dobry(j)
- 9 pkt. - bardzo dobry(j) minus
- 8 pkt. - dobry(j) plus
- 7 pkt. - dobry(j) minus
- 6 pkt. - dobry(j) minus
- 5 pkt. - dostateczny(j) plus
- 4 pkt. - dostateczny(j)
- 3 pkt. - dostateczny(j) minus
- 2 pkt. - niedostateczny(j) plus
- 1 pkt. - niedostateczny(j)

Kryteria oceny (materiały pomocnicze)

Elementy, jakie należało przyjąć pod uwagę przy ocenie projektu w poszczególnych kryteriach:

1. Konstrukcja ustroju nośnego
 - poprawność ukształtowania, nowoczesność, wytrzymałość eksploatacyjna, trwałość i niezawodność, poprawność stosowania materiałów, inne elementy według uznania sędziego
2. Technologia budowy
 - całowość budowej posadowienia, realność technologii budowy podpór, całowość budowej ustroju nośnego, harmonogramu robót, czas budowy, inne elementy według uznania sędziego
3. Architektura i estetyka
 - wpisanie w krajobraz, harmonia kształtu, proporcje elementów konstrukcyjnych, iższa podpór, elementy wyposażenia (poręcze, latarnie, kolorystyka), ogólna wrażenie sy estetyki mostu, inne elementy według uznania sędziego
4. Utrzymanie i ochrona środowiska
 - łatwość utrzymania, trwałość konstrukcji, skuteczność osłabienia, spłynięcie wód rzek i schrony środowiskowe, koszty utrzymania, inne elementy według uznania sędziego
5. Koszt obiektu
 - koszt całego mostu, koszt mostu nośnego, kosz. podpór, inne elementy według uznania sędziego.

Przed przystąpieniem do indywidualnego oceniania projektów przez sędziów konkursu, sędzia referent omówił i scharakteryzował nadesłane projekty.

Rozstrzygnięcie projektów nastąpiło po rozstrzygnięciu konkursu, na publicznym spotkaniu z projektantami.

3. Drugi etap konkursu

Do drugiego etapu konkursu przystąpiły trzy znane już zespoły. Ostatecznej punktacji projektów w etapie drugim dokonano zgodnie z tabelą 4 (tablice 1+3 dotyczyły I etapu konkursu). Na wniosek jednego z sędziów przegłosowano rezygnację z różnych wag do oceny poszczególnych elementów projektu. Wszystkie elementy uznano jako równoważne, przyjmując dla wszystkich wagę 1. Stąd też w załączonej tablicy 4 kolumna „waga” jest wykreślona. Pozostawiono ją jednak jak w pierwotnej wersji, gdyż ewentualnie chcąc z niej skorzystać inne sądy konkursowe mogą w tym względzie mieć inne poglądy.

Dla prac sądu konkursowego, tak w pierwszym jak i w drugim etapie rozstrzygnięć, wielce pomocna była praca sędziego referenta. Do zadań sędziego referenta należało dokładne zapoznanie się z przedłożonymi projektami i ich scharakteryzowanie, przy uwzględnieniu przyjętych wcześniej pięciu obszarów punktowania. Było to zadanie bardzo pracochłonne i trudne, m.in. w tym znaczeniu, że z jego treści nie mogły i nie wynikły żadne sugestie ocen.

4. Konkluzja

Zaprezentowany sposób organizowania konkursów na projekty mostów czy też innych obiektów inżynierskich, jak i postępowanie przy ocenianiu przedłożonych projektów, mogą ewentualnie być pomocne podczas organizowania kolejnych konkursów. Autorzy z satysfakcją przyjęli informację, że sposób ten co najmniej raz został już wykorzystany – w danym przypadku przy zastosowaniu konkursu na duży miejski obiekt mostowy.

Wojciech Radomski – sędzia referent

Andrzej Ryżyński – przewodniczący Sądu Konkursowego

Jacek Skarzewski – sekretarz Sądu Konkursowego

Rozstrzygnięcie konkursu na projekt mostu przez Wisłę w Płocku

W „Biuletynie Informacyjnym ZMRP” nr 3/97 podano informacje o konkursie ZMRP na projekt mostu przez Wisłę w Płocku. Rozstrzygnięcia I Etapu Konkursu dokonał Sąd konkursowy w dniach od 10 do 13 grudnia 1996 r.

Przedmiotem I Etapu Konkursu był projekt koncepcyjny mostu. Do tego etapu przystąpiło 14 zespołów projektowych.

Skład osobowe Zespołów (odtajnione po rozstrzygnięciu konkursu) były następujące:

0001 mgr inż. Stefan Filipiuk, mgr inż. Edward Kowalczyk, mgr inż. Tadeusz Stefanowski, mgr inż. Józef Strasz z TRANSPROJEKTU GDAŃSKIEGO Sp. z o.o.

0002 dr inż. Krzysztof Żółkowski, mgr inż. Henryk Żółkowski, mgr inż. Mirosław Wałęga, dr inż. Kazimierz Gwizdala, Jolanta Nadolna z Konsultacyjnego Biura Projektowego ZÓŁKOWSKI w Gdańsku

0003 mgr inż. Bogdan Burek, mgr inż. Jerzy Szklorz, dr inż. Jerzy Śliwiński, mgr inż. Mariusz Żywoł z Biura Projektów Budownictwa Łągowego PROMOST w Wiśle

0004 Bernard Gausset, André Le Bourdonnec, Huy Lam, prof. dr hab. inż. Jan Biliszczuk, Jose Leroy, Yves Trochard z EUROPE ETUDES GECTI z Clichy, Francja

- 0005 mgr inż. Przemysław Prabucki, mgr inż. Małgorzata Strojecka, dr inż. Czesław Machelski dr inż. Jerzy Onysyk, z Zespołu Badawczo-Projektowego MOSTY WROCŁAW s.c.
- 0006 dr hab. inż. Henryk Zobel, mgr inż. Aleksander Haber, Anna Gurniak, Sławomir Molak, Małgorzata Orlińska z INSTYTUTU DRÓG I MOSTÓW Politechniki Warszawskiej, mgr inż. Jan Pickarski, mgr inż. Dariusz Masłowski z BBR – Polska, oraz mgr inż. Hanspeter Holtschi, Mario Baldessari z Bureau BBR Ltd., Zurich, Szwajcaria
- 0007 mgr inż. Marian Bietkowski, dr inż. Stefan Jendrzejek, mgr inż. Grzegorz Siegel, mgr inż. Edward Za-pała z Zakładu Nowych Technologii i Wdrożeń IN-MOST-PROJEKT Sp. z o.o. w Gliwicach
- 0008 mgr inż. Witold Doboszyński, mgr inż. Małgorzata Dubik, mgr inż. Krzysztof Nagórko z TRANSPROJEKTU Warszawa
- 0009 mgr inż. Robert Czachowski, mgr inż. Andrzej Giergowicz, dr inż. Grażyna Jagoda, dr inż. Matek Jagoda, mgr inż. Paweł Nurek, mgr inż. Piotr Olaszek, mgr Stanisław Wierzbicki, mgr inż. Tomasz Wierzbicki, mgr inż. Andrzej Wrzesiński z INSTYTUTU BADAWCZEGO DRÓG I MOSTÓW w Warszawie
- 0010 mgr inż. Krzysztof Wąchański, mgr inż. Mariusz Sobczyk, Andrzej Turkowski, mgr inż. Marek Sudak, Krystyna Turkowska z BIURA PROJEKTÓW BUDOWNICTWA KOMUNALNEGO S.A. w Gdańsku
- 0011 mgr inż. arch. Stanisław Sipiński, mgr inż. arch. Tomasz Jeżewski, mgr inż. arch. Matek Lipowicz, mgr inż. arch. Tomasz Bartkowiuk, prof. dr hab. inż. Witold Wołowiecki, dr inż. Janusz Karlikowski, dr inż. Krzysztof Sturzbecher, dr inż. Grzegorz Ratajczak, dr inż. Arkadiusz Madaj, mgr inż. Lech Apanas z INSTYTUTU INŻYNIERII ŁĄDOWEJ Politechniki Poznańskiej
- 0012 doc. dr inż. Marceli Dziurla, prof. dr hab. inż. Stefan Gosczyński z Kielce
- 0013 mgr inż. Witold Kalinński, mgr inż. Lucjan Malinowski z Zakładu Usług Mostowych WITOLD KALIŃSKI w Gdańskim
- 0014 prof. Nikola Hajdin, prof. Bratislav Stipanić z Belgradu, Jugosławia
współpraca: BUDOPLAN Płock i INTEREXPORT Warszawa

W I Etapie Konkursu nagrodzone zostały prace:

- 0008 (z TRANSPROJEKTU Warszawa) – I nagroda,
0014 (z Belgradu) – II nagroda,
0005 (z Wrocławia) – III nagroda,
0001 (z TRANSPROJEKTU Gdańskiego) – wyróżnienie,
0011 (z Poznania) – wyróżnienie pozaregulaminowe.

Do II Etapu Konkursu zaproszone zostały trzy zespoły projektowe, które w I etapie uzyskały I, II i III nagrodę. Przedmiotem II Etapu Konkursu był projekt budowlany

mostu, wykonany na bazie nagrodzonego projektu koncepcyjnego.

Podeczas posiedzenia w dniach 8 i 9 grudnia 1997 Sąd Konkursowy, w składzie przedstawionym w „Biuletynie Informacyjnym ZMRP” nr 3/97, w głosowaniu tajnym, ustalił następującą kolejność ocenianych projektów:

Konkurs wygrał, otrzymując I nagrodę, zespół projektowy z Jugosławii w składzie: prof. Nikola Hajdin i prof. Bratislav Stipanić. Obaj są znymi projektantami mostów przez Sawę i Dunaj. Most ma stalowy ustrój nośny, podwieszony do stalowych pylonów, ma nowoczesną sylwetkę i według oceny Sądu Konkursowego będzie ozdobą nowych dziedzictwa miasta Płocka.

II nagrodę uzyskał projekt stalowego mostu belkowego z żelbetową płytą pomostu, opracowany przez zespół w składzie: mgr inż. Witold Doboszyński, mgr inż. Małgorzata Dubik i mgr inż. Krzysztof Nagórko – wszyscy z TRANSPROJEKTU Warszawa.

III nagrodę zdobył projekt belkowego mostu betonowego, skrzynkowego, opracowany przez zespół w składzie: mgr inż. Przemysław Prabucki, mgr inż. Małgorzata Strojecka, dr inż. Czesław Machelski oraz dr inż. Jerzy Onysyk z ZB-P MOSTY-WROCŁAW s.c.

Zgodnie z regulaminem konkursu, do realizacji wskazany został projekt nagrodzony I nagrodą. Projekt ten dla dalszego postępowania inwestycyjnego został przekazany inwestorowi, którym jest Dyrekcja Okręgowa Dróg Publicznych w Warszawie. Uroczystość wręczenia nagród odbyła się w Płocku 27 marca 1998 r.

Tym samym konkurs został zakończony i Sąd Konkursowy został rozwiązany. Zwycięzcom konkursu, panom Nikoli Hajdinowi i Bratislawi Stipaniczowi, przekazujemy gratulacje. Słowa wysokiego uznania przekazujemy również obu kolejnym zespołom projektowym oraz wszystkim uczestnikom konkursu. Inwestorowi i władzom Płocka życzymy pomyślnie przebiegającego procesu inwestycyjnego.

Rola Sądu Konkursowego była bardzo trudna. W I etapie do oceny wpłynęło czternaście dojrzałych, technicznie poprawnych i architektonicznie efektownych projektów, z spośród których do drugiego etapu wybrane mogły być tylko trzy, a ostatecznie w drugim etapie do realizacji wskazany tylko jeden.

Każdy z mostów zaprezentowanych w projektach ma interesującą sylwetkę architektoniczną i ciekawe rozwiązania konstrukcyjne. Uznamo więc, że ta wielką pracę wielu wybitnych ludzi należy przekazać społeczeństwu w postaci albumu, zawierającego zasadnicze elementy projektów i ich charakterystyki. Album ukaże się nakładem i w wyniku starań Społecznego Komitetu Budowy Mostu „Ratunek dla Płocka”. Sądzimy, że album ten z przychylnością zostanie przyjęty przez społeczeństwo miasta Płocka i przez środowisko inżynierskie.

Wojciech Radomski - sędzia referatu
Andrzej Ryżyński - przewodniczący Sądu Konkursowego
Jacek Skarżewski - sekretarz Sądu Konkursowego